

عنوان مقاله:

تحلیلی بر نقش بازی های آموزشی در یادگیری کودکان در مقطع دبستان

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی افق های نوین در علوم تربیتی، روانشناسی و آسیب های اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

مریم اصفهانی - دانش آموخته دکتری فلسفه تعلیم و تربیت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ایجاد موقعیت های یادگیری تعاملی، روش های مطلوب آموزش و پرورش به شمار می آید. پژوهشگران و دانشمندان در حوزه ی آموزش و پرورش، ارزش های والای تعاملی بودن محیط های آموزشی را پیوسته مطرح و بر آن تاکید کرده اند. این محیط ها شامل موقعیت هایی هستند که در آن ها دانش آموزان به جای اینکه گیرندگان غیرفعال اطلاعات از منابع آموزشی باشند، خود به طور مستقیم در فرایند یادگیری شرکت فعالانه دارند. یکی از موقعیت های تعاملی بین شاگرد و معلم، بازی های آموزشی است که در بطن خود، دارای هدف آموزشی است؛ یعنی انتقال نکته ای خاص، برجسته کردن قابلیت های ویژه با تعمیق مهارت ها. در مقاله ی حاضر، ضمن ارائه تعریف بازی آموزشی، تاثیر این بازی ها در یادگیری دانش آموزان بررسی شده است. نتیجه تحقیق گویای آن است که بازی نقش بزرگی در زندگی و رشد کودک دارد. ضمن بازی بسیاری از خصوصیات مثبت در او پرورش می یابد. آغاز رشد آفرینندگی و خلاقیت در کودکان، در سنین دبستان است. در این سن، فعالیت کودک نسبت به دوران خردسالی تغییر می یابد و روابط جدیدی میان تفکر و عمل وی پدید می آید و احساس نشاط و سرزندگی بعد از بازی می تواند راهگشای حل بسیاری از مشکلات باشد.

کلمات کلیدی:

یادگیری، دانش آموزان ابتدایی، بازی های آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/881427>

